

Drazí farníci a milí čtenáři.

Před více jak dvěma týdny jsme vstoupili do doby postní. Již od Popeleční středy slyšíme výzvy k obrácení a pokání a proměně našeho života. Někdo by mohl namítnout: „Vždyť je to pořád to samé. Proč se to stále opakuje?“ Ano stále znovu a znovu jsme vyzýváni, abychom se změnili a začali nový život, a znovu a znovu musíme konstatovat, že se nám to nedaří. Má to cenu? Je to vůbec logické? Vždyť se známe a víme, že zase budeme padat a prohrávat se sebou samými. Proč se nám přesto připomíná nutnost obrácení? Jedno lidové přísloví říká: „Život je boj.“ Ano, jsme povoláni k boji. Máme na prvním místě bojovat se sebou samými, abychom mohli alespoň trochu naplnit povolání, které jsme nezaslouženě přijali: být syny a dcerami našeho Boha. Vzorem života Božích dětí není nikdo menší, než náš Pán Ježíš Kristus. On je pravý Bůh a člověk, a proto jediný a nejvyšší vzor každého lidského života. S ním se máme porovnávat, a ne s druhými, jak to možná často děláme. V tom tkví pravý smysl proměny, která se má v našem životě odehrát. Jednou ze základních ctností, která je úzce spojená s úsilím o obrácení, je pokora. Je to ctnost, která se v dnešním světě mnoho nenesí a není vůbec populární, protože se považuje za slabost a určitou neschopnost. Avšak o Pánu Ježíši říká list Filipánům: „Ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži“ (Flp 2,8). Ježíš Kristus se ponížil, aby nám mohl ukázat a dokázat svoji Božskou velikost. Nic tím neztratil a toto ponížení mu nevzalo vůbec nic z toho, co jako Bůh vlastní a co mu patří. Nejvyšší chvála a sláva. Ba právě naopak. Svým ponížením nám ukázal velikost, kterou nemůže nikdo omezit ani zničit. Právě v tomto ponížení ukazuje náš Pán největší velikost.

A jak na to reagujeme my? Jak chápeme tento příklad ponížení a sebeodevzdání pro lásku k nám? Jak se ho snažíme napodobit? Latinsky se řekne pokora – humilitas – tzn., že má blízkost se slovem humus – země, hlína. Z knihy Genesis víme, že Bůh nás utvořil z hlíny a vdechl do nás Ducha života. Byli jsme stvořeni pouze a jen z rozhodnutí Božího, a to z ničeho, a proto také nemůžeme nazývat opravdu nic naším ve smyslu vlastnictví kromě hříchu, který jediný je náš, protože nebyl stvořen a ani nikdy Bohem chtěn, ale je vždy a pouze naším rozhodnutím proti Pánu a jeho vůli. Na tomto základě vidíme, že si vlastně nikdy a nic nemůžeme přivlastňovat jako svoje zásluhy, protože vše je buď zcela přímým nebo nepřímým darem od Boha, který nás zahrnuje svou láskou (nadání, talenty, schopnosti) a proto zásluhy nepatří nám ale jemu. Kolikrát na to zapomináme a myslíme si, že my „řídíme svět“, a že se vše musí točit kolem nás. Zapomenout na sebe sama, nedělat se a nechtít být důležitý a připomenout si, co říká ve své autobiografii sv. papež Jan XXIII. „Jene, neber se tak vážně.“ Být odpoutaný od sebe sama, od svých představ, plánů, přání a když se neplní nebo se děje přesný opak, nebýt rozmrzelý nebo malomyslný. Důvěřovat ve vedení Boží, v jeho Prozřetelnost, která vše nejlépe vede a řídí. Kolikrát chceme mít dominanci, mít poslední slovo, chceme, aby se věci odehrávaly, jak jsme to my naplánovali, a přitom zapomináme, že nejlepší plán má Bůh, i když to někdy nevidíme a vůbec nechápeme. Chtít hledat a plnit jeho vůli a ne svoji, to je pokora před Pánem. Jaký opak se děje v dnešním světě, a dokonce u některých jedinců v Církvi. Nechce se poslouchat, ale naopak rozkazovat a prosazovat svůj názor. Chtít být slyšen a brán vážně, a ne ponížen a odmítnut, když můj hlas zůstane v pozadí. Pán Ježíš nepřišel, aby se prosadil, aby byl hvězdou, aby byl slyšen, aby byl oceněn a doceněn, ale aby sloužil a plnil vůli svého nebeského Otce. To byl smysl jeho působení na zemi. Obětoval proto svůj život a zdánlivě vše ztratil a všechno prohrál, protože se ponížil. Nakonec je ale vše jinak. On je vítěz a ti, kteří si mysleli, že mají vše v rukou, všechno ztratil.

Tyto dramatické okamžiky budeme prožívat v závěru doby postní ve Svatém týdnu. Připravme se na něj zkroutěným a pokorným srdcem, kterým Bůh nepohrdá, ale které bere do svých rukou a vkládá ho na své Svaté srdce, aby od něho dostalo novou krev Boží milosti a mohlo začít žít novým nadpřirozeným životem. Pak již naše srdce nebude zaneprázdněno touhou se prosadit, ale po lásce v odevzdání, která zdánlivě všechno ztrácí, ale ve skutečnosti všechno získává.

Milostiplnou dobu postní vám přeje

P. Vil

BŘEZEN 2018			
1	čt	2. postní týden	
2	pá	první pátek	
3	so		
4	ne	III. NEDĚLE POSTNÍ	
5	po		
6	út		
7	st	sv. Perpetuy a sv. Felicity, mučednic	připomínka
8	čt	sv. Jana z Boha	
9	pá	sv. Františky Římské	
10	so	sv. Jana Ogilvie	
11	ne	IV. NEDĚLE POSTNÍ	
12	po		
13	út		
14	st		
15	čt		
16	pá		
17	so	sv. Patrika	
18	ne	V. NEDĚLE POSTNÍ	
19	po	sv. Josefa, snoubence Panny Marie	slavnost
20	út		
21	st		
22	čt		
23	pá	sv. Turibia z Mongroveja	
24	so		
25	ne	SVATÝ TÝDEN KVĚTNÁ NEDĚLE – VJEZD PÁNA DO JERUZALÉMA	
26	po		
27	út		
28	st		
29	čt	ZELENÝ ČTVRTEK – ustanovení Eucharistie	
30	pá	VELKÝ PÁTEK – památka utrpení a smrti Ježíše Krista	den postu a újmy
31	so	BÍLÁ SOBOTA – při večerní liturgii Vigilie Zmrtvýchvstání	

výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

čtvrtek 1. 3. po mši sv. do 20.00 – Sv. Prokop
úterý 27. 3. v 17.30 v kostele sv. Anny

pobožnost Křížové cesty

pátek 2., 9., 16., 23. března v 17.15
kostel sv. Prokopa

síbrka na splátku farního úvěru

neděle 4. 3. (všechny kostely)

udělení svátosti pomazání nemocných

neděle 4. 3.
všechny kostely

postní duchovní obnova

sobota 3. 3. v 8.00 mše sv. v kostele
sv. Prokopa

Tři duchovní přednášky se budou konat
ve farním centru sv. Prokopa.

Občerstvení je zajištěno. Duchovní obnovu
povede P. ICLic. Ing. Marek Miškovský,
administrátor farnosti Benátky nad Jizerou.
Zájemci se mohou přihlásit do 27. 2. na webo-
vých stránkách farnosti nebo v sakristii kostela.

úklid kostelů

sobota 10. 3. mše sv. v 8.00 – Sv. Prokop

setkání ministrantů

neděle 11. 3. v 17.00
farní centrum

druhé a třetí skrutinium katechumenů

neděle 11. 3. a 18. 3. v 9.30
kostel sv. Prokopa

slavnost sv. Josefa – doporučený svátek

pondělí 19. března – mše sv. v 18.00
kostel sv. Prokopa

předvelikonoční možnost sv. smíření

úterý 27. 3. v 17.00 mše sv. a po ní příležitost
ke svátosti smíření

Milí farníci,

dovolte, abych vám touto formou moc poděkoval za vaši velkou podporu a modlitby. Další zkouškové je úspěšně za mnou. V březnu mě čeká ještě jedna náročná zkouška a to z církevních dějin. V březnu však budeme mít také velké duchovní vyžití. Jako projev solidarity s ubohými se budeme aktivně podílet na potravinové sbírce v nedalekém supermarketu. Je to služba, kterou můžeme přispět v postním období těm, kteří strádají a nemají dostatek vlastních zdrojů a jsou odkázáni na pomoc bližních. Pár týdnů nato pojedeme na víkendovou duchovní obnovu do Vitorchiana, místa, kde se nachází ženský trapistický klášter. Je to mateřský klášter, ze kterého několik sester odjelo do českých Poličan, aby právě zde založily dceřinný klášter. Letošní Velikonoce budeme všichni seminaristé trávit v Římě. Těším se na tento společný čas. Budu myslet na celou naši farnost, na každého z vás, na vaše rodiny a na vše, co prožíváte. Ať i toto postní období je obdobím vnitřního očištění, ztišení před Hospodinem, lásky k bližnímu, smíření se a radosti z blížících se klíčových svátků naší víry. Přeji vám ze srdce jejich hluboké prožití.

S pozdravem z Říma

Flust Miroslav

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z Apoštolské konstituce papeže Jana XXIII.

VETERUM SAPIENTIA

O významu latinského jazyka pro život Církve

1962

Mezi různými jazyky vyniká ten, který původně vznikl v oblasti Latia a později posloužil značnou měrou k šíření křesťanského jména hlavně v západních oblastech. Jistě se tak nestalo bez Božího záměru, že jazyk, který spojoval po mnoho staletí v římské říši velké společenství národů, stal se také jazykem Apoštolského stolce a tak, zachován pro budoucnost, spojil poutem jednoty i další křesťanské národy v Evropě.

Latinská řeč se stala vhodnou k šíření kultu i veškeré vzdělanosti mezi národy: tím, že nebudila závist, stejnou měrou sloužila různým národům, žádný nepreferovala, všem se postupně stala vhodná a přátelská. Není možno přehlížet ani to, že latinské řeči je vlastní jednotný styl, stručnost vyjadřování, bohatost, vznešenost a důstojnost, jasnost i závažnost.

Latinský jazyk je imunní proti jakékoliv změně, kterou způsobuje každodenní hovorové používání, které do jazyka vnáší změny, a je možno ho proto pokládat za pevný a neměnný. Pokud jsou potřebná nová slova, která vyžaduje rozvoj vědy a apologetické potřeby, zůstanou již tato slova nadále pevná a jistá.

Z těchto velmi závažných důvodů stejně jako naši předchůdci a provinciální synody chceme se s rozhodnou vůlí přičinit, aby studiem a užíváním tohoto jazyka byla obnovena důstojnost tohoto jazyka a aby dělal stále pokroky. Jelikož v dnešní době na mnoha místech užívání latinské řeči začalo vyvolávat rozpory a mnozí se proto ptají, co o této věci soudí Apoštolský stolec, pojali jsme rozhodnutí stanovit tímto dokumentem normy, které zavazují dbát, aby byl zachován starý obyčej používání latiny, někde mezitím opuštěný, a pokud někde vymizel, aby byl řádně obnoven.

Ostatně co sami o této záležitosti soudíme, to jsme, jak se zdá, dosti jasně vyslovili, když jsme pronesli ke studujícím latiny tato slova: Je bohužel bolestné, že je mnoho těch, kteří jsou nadmíru uchvázeni pokrokem vědy, a přitom studium latiny a jiných podobných disciplin zavrhuje nebo omezují. Z těchto naléhavých důvodů se domníváme, že je třeba postupovat právě opačně. Jestliže v duši utkvívá to, co je hodno lidské přirozenosti a důstojnosti, tím usilovněji je třeba dbát o to, co ducha ctí a zdobí, aby se ubozí smrtelníci nestali podobnými strojům, které sami stavějí, aby nebyli chladní, tvrdí a nepostrádali lásku.

Církev nutně potřebuje jazyk nejen univerzální, ale také neměnný. Jestliže jsou totiž předávány pravdy katolické církve v několika nebo mnoha proměnlivých jazycích, které jsou podrobeny změnám a žádný z nich nemá mezi ostatními větší autoritu a prestiž, evidentně z toho plyne, že nejsou pro všechny dostatečně signifikantní a zřetelné a žádný z nich nemá dostatečnou autoritu a prestiž k zabezpečení jasnosti takových pravd, žádný z nich nemá tak obecný a stabilní charakter, s nímž by se jiné jazyky mohly porovnávat.

Jelikož je latina úzce spojena s řečtinou jak svým srovnatelným charakterem, tak bude nutné, aby ti, kteří mají zájem se akademicky graduovat buď v oboru Písma svatého nebo v teologii, měly přístupné prameny Písma svatého, liturgie a řeckých církevních Otců .

Ing. Anna Velková (64) pochází z maďarsko-slovenského pomezí. Do Prahy přišla na studia, která zahájila na medicíně, nakonec vystudovala ekonomii. Dlouhou dobu bydlela na Smíchově, nečekané rodinné záležitosti ji přivedly na Žižkov, kde přibližně dva roky pomáhá ve farním společenství. Od ledna 2018 působí jako ředitelka Farní charity Žižkov.

Domluvíte se ještě slovensky či maďarsky?

Samozřejmě. Město Levice, odkud pocházím, leží pouhých 20 km od maďarské hranice. Otec byl synem přesídlených Maďarů po 1. světové válce.

Jak jste se ocitla v daleké Praze na studiích?

Vždy mě bavily přírodní vědy, chemie, fyzika, biologie, i k matematice mám pozitivní vztah. Snila jsem o práci ve výzkumu. V roce 1972, na přání mých rodičů, jsem nastoupila na 2. lékařskou fakultu UK. Jako vnučka kulaka bych se těžko dostala na některou ze slovenských univerzit, proto jsem využila recipročního zákona, kdy několik studentů ze Slovenska se přijímalo do Prahy, čeští studenti naopak do Bratislavy. V případě absolvování bych se věnovala oborům jako chirurgie a patologie, kde bych se mohla realizovat ve výzkumu. Roku 1975 se mi narodila dcera, medicínu jsem vyměnila za VŠE a od roku 1976 se „žívím čísly“.

Bylo to náročné období?

Narodila jsem se do tradiční křesťanské rodiny, kde se i za minulého režimu, přes velké potíže s tím spojené, neustoupilo od tradičních hodnot, účast celé rodiny na farním životě byla samozřejmostí. Po sňatku se mi to ovšem zkomplikovalo. Manžel, byť katolík, vstoupil mezi členy vládnoucí strany a tvrdě zakazoval jakýkoliv projev víry. V tomto období jsem vyznávala víru potají. Mnohem těžší chvíle přišly, když jsem pečovala o svá vnučata. Poté s úlevou jsem přijala rozpad manželství.

Stala jste se čerstvě ředitelkou Farní charity na Žižkově. Můžete prozradit, jaké jsou v této funkci Vaše plány?

Ano, od 18. 1. 2018. V tandemu s paní Jitkou Vančurovou. Jsem činorodý typ člověka. Nesnáším zahálku. Musím být aktivní. Být důchodce, ne-

ustále pracuji ve svém oboru obchod – export – import. Starost a péče o jiné mi byla blízka odjakživa. Mimo pracovní poměr jsem poskytla své vědomosti ekonoma a pomoc při realizaci grantu Evropské Unie na výstavbu chráněného bydlení pro lidi s mentálním postižením. Plány? Samozřejmě navážeme svou činností tam, kde farní charita pod vedením paní Hilbertové skončila. Tím bych chtěla za její práci poděkovat. Je možné, že některé aktivity zinovujeme a nové přidáme. Možná, že se zaměříme na jednotlivce na základě dobrovolnické práce v rámci kolektivů, domovů, léčeben či nemocnic. Chtěla bych, abychom podpořili i nově vznikající projekty, které zlepší životní situaci seniorů, dětí či nemocných. Ale vždy musíme vycházet z toho, že jsme charita, jedna součástka Arcidiecézní charity, a tím máme povinnost dodržovat stanovy a zákony. Tím chci naznačit, že ne vždy je vše možné, i kdybychom chtěli sebevíc. Ovšem můžeme si naplánovat sebelepší aktivity, bez ochotných lidí pomáhat nezmůže žádná ředitelka nic. Rádi přivítáme nové dobrovolníky.

Máte oblíbenou knihu?

U jedné knihy nevydržím, vždy mám rozečtené dvě tři knihy. Ráda se k textu vracím a analyzuji ho. V poslední době mě zaujala kniha od Petera Seewalda *Poslední rozhovory s Benediktem XVI.* Nejedná se však o četbu jedním dechem. Myslím tím, že se to nedá číst jako román. Je to duchovní cvičení – duchovní odkaz papeže. Je obdivuhodné, jak uměl tento papež od mládí víru prožívat a bojovat za pravdu. V této knize se poprvé vyjadřuje k vnitřnímu utrpení, k dojemným i těžkým chvílím svého života. **-im-**

Benedikt XVI. – Poslední rozhovory: s Peterem Seewaldem: V rozhovorech, které vedl papež Benedikt XVI. s novinářem Peterem Seewaldem krátce před svým odstoupením z úřadu a krátce poté, se čtenáři otevírá možnost pohlédnout spolu s papežem zpět na dobu jeho pontifikátu.

Vyvolená hlava Svaté rodiny

Sv. Josef

- Pocházel z Betléma, z královského rodu Davidova.
- *„Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého. Její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vystavit hanbě; proto se rozhodl propustit ji potají. Ale když pojal ten úmysl, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: ‚Josefe, synu Davidův, neboj se přijmout Marii, svou manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.‘ To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: ‚Hle panna počne...‘“ (Mt 1,18-23)*
- Přijal k sobě Marii, i když to znamenalo jejich společenskou degradaci. Přijal pro svět otcovskou roli tím, že dal svému synovi jméno. Ježíš tak vyrůstal v úplné rodině.
- Jeho ctnostmi jsou víra, spravedlnost, poslušnost, ochota ke službě.
- *„Josef se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova, aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plénky a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.“ (Lk 2,4-7)*
- Spolu s Marií přinesl Ježíše do chrámu, aby obětoval párek holoubat, jak předepisoval zákon. Vyslechl si Simeonův chvalozpěv, který ho zasáhl stejně jako Marii.
- *„Když odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: ‚Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.‘ On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta.“ (Mt 2,13-14)*
- Po odchodu Tří králů ho čekala další náročná zkouška. Odejít tajně a sami skrz Sinajskou poušť bylo nebezpečné.
- *„Když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův s ukázal ve snu Josefovi v Egyptě a řekl: ‚Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť již zemřeli ti, kteří ukládali dítěti o život.‘ On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vrátil se do izraelské země. Když však uslyšel, že Archelaos kraluje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských a usadil se ve městě zvaném Nazaret – aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků, že bude nazván Nazaretský.“ (Mt 2,19-23)*
- Josefovi se nevyhnul ani strach a nejistota.
- Poslední zmínka o něm je z putování do Jeruzaléma s 12letým Ježíšem, který se tam ztratil.
- Josef zemřel během Ježíšovy dospělosti, bývá označován za patrona dobré smrti, protože směl umírat v přítomnosti Syna Božího.

Sv. Josef

Slavnost 19. března

Zdroj: catholica.cz

Dům svaté rodiny

Milí farníci a přátelé.

Slíbil jsem, že vás budu více informovat o Domově sv. Rodiny, kterému bychom letos věnovali výdělek z Postní kasičky. Stejně jako v předchozích letech je i tento rok před oltářem Nejsv. Srdce Ježíšova kasička, do které je možné přispívat malými obnosy, které ušetříme zřeknutím se některých věcí, které si jinak dopřáváme. Je to konkrétní projev našeho sebezáporu a zároveň možnost pomoci těm, kteří to opravdu potřebují. Prostředky budou určeny na různé terapie klientů, které jim pomáhají v kvalitnějším prožívání každodenního života. Předem vám děkuji za vaše pochopení a velkorysost.

P. Vít Uher, farář

Domov svaté Rodiny je církevní zařízení v Praze 6, které založila s pověřením České katolické charity v roce 1991 sestra Akvinela Ludmila Loskotová z Kongregace Školských sester de Notre Dame.

Domov poskytuje celoroční pobytové služby dospělým lidem s mentálním a kombinovaným postižením s nabídkou běžných příležitostí k sociálnímu začleňování.

Posláním Domova svaté Rodiny je vytvářet láskyplné prostředí a podmínky pro plnohodnotný, smysluplný život klientů a naplňování jejich sebe-realizace, přispívat k rozvoji jejich osobnosti a posilovat křesťanskou atmosféru v celém Domově a pokračovat v odkazu sestry Akvinely. Vychází z přesvědčení, že každý lidský život je vzácným darem.

V roce 1991 bylo přijato 37 klientů do zrekonstruované budovy bývalých jeslí v Praze 6 na Petřínách a byl vybudován první charitní domov v Praze s celoroční péčí o děti s mentálním a kombinovaným postižením. Byly to děti z pražských rodin, které tehdejší systém izoloval od rodičů v odlehlých částech republiky. Brzy po otevření se ale ukázalo, že kapacita Domova nepostačuje zájmu. Za velkého úsilí zakladatelky s. Akvinely a podpory celé řady dobrodinců se podařilo zrekonstruovat zcela zdevastovanou budovu bývalé školy v Liboci, kde v roce 2000 našlo azyl dalších 40 osob. Součástí objektu v Liboci jsou čtyři terapeutické dílny (domácí, tkalcovská, keramická, truhlářská), kaple svatého Kříže i rehabilitační ordinace.

V současnosti v obou objektech v Liboci a na Petřínách žije 76 uživatelů. Z handicapovaných dětí jsou již dospělí lidé. Budova na Petřínách prošla zásadní rekonstrukcí ukončenou v lednu 2012.

K dnešnímu dni v Domově našlo svůj „druhý domov“ 138 lidí, včetně současných 76.

Jednou z terapií, kterou Domov poskytuje, je canisterapie. Navštěvuje ji 21 klientů v rozsahu dvou hod týdně. Náklady na tuto terapii činí 40 000 Kč za rok.

Farní chrámový sbor

Milí farníci a přátelé.

Chtěl bych znovu připomenout, že každý, kdo rád zpívá, je velice srdečně zván do farního chrámového sboru. Je to určitý druh služby a využití talentu od Pána Boha, který napomáhá ke zkrášlení liturgie a tedy oslavě Boží. Zkouška chrámového sboru se koná vždy v úterý od 18.30 ve farním centru. Proto bych rád povzbudil ty z vás, kteří mají nějaké obavy, aby se nebáli a přišli, neboť jsou velice srdečně zváni a vítáni.

P. Vít Uher, farář

Humanitární sbírka

Milí a vážení farníci,

určitě Vás také někdy trápí dilema: „Ve skříni /nebo v komoře/ se hromadí věci, které již nepotřebuji, ale je škoda je vyhodit, tak co s tím?“ Nabízí se možnost darovat takové věci, které nám již neslouží, jsou stále pěkné, funkční, ale udělaly by radost někomu jinému. Proto organizujeme sbírku takových „dárků“ a to v pátek **13. dubna od 13 do 18 hodin** a v sobotu **14. dubna od 10 do 16 hodin**, v prostorách bývalého skladu Diakonie Broumov, **Prokopova ulice 216/4, Praha Žižkov**, ve dvoře.

Vybíráme: oblečení všeho druhu, boty zánovní, domácí textil jako záclony, utěrky, ručníky, také deky, polštáře i péřové, spacáky, drobné funkční elektro jako žehličky, varné konvice, i funkční hračky by udělaly radost dětem z domova pro matky s dětmi. Darované věci jsou určeny pro potřeby sociálně slabších, protože oni jsou těmi našimi bližními, které má Kristus na mysli.

Kdo by chtěl pomoci při vybírání věcí, může se přihlásit u Libuše Janovské, tel. 736 242 333.

Za farní charitu předem děkuje **Libuše Janovská**, za Diakonii Broumov **Marta Pešková**.

Upozornění farní charity:

Od 14. 2. 2018 má Farní charita Žižkov nové číslo účtu: **2401387460/2010**.

Pouť do cisterciáckého kláštera Heiligenkreuz v Rakousku

Milí farníci a přátelé, již v minulých letech bylo vždy zvykem nabídnout pro farníky možnost společně dovolené na nějaké zajímavé místo nebo do zajímavé oblasti. Proto bych vám chtěl tento rok nabídnout možnost návštěvy cisterciáckého kláštera Heiligenkreuz u Vídně, kde jsem 5 let studoval filosofii a teologii. Tento klášter byl založen roku 1133 a od té doby v něm trvá nepřetržitě mnišský život. Zároveň bychom navštívili i mnohá další velice zajímavá duchovní místa jako poutní místo Mariazell, dále cisterciácký klášter Lilienfeld, dále méně známé místo Kleinmariazell, bývalý kartuziánský klášter Gaming, který leží v nádherné přírodě. Též navštívíme hlavní město Rakouska Vídeň. A ještě další výlety a místa. Přesný program bude k dispozici 2 měsíce před odjezdem.

Ubytování bude na 1 noc v klášteře Lilienfeld, odkud pojedeme do Mariazell. Ostatní přenocování bude v klášteře Heiligenkreuz.

Termín: 1.–7. 7. 2018

Cena: bude upřesněna při přihlášení

Přihlášení: Je nutné se přihlásit do 28. 3. 2018 u P. Víta Uhra nebo v sakristii kostela sv. Prokopa. Při přihlášení bude třeba složit zálohu 2000 korun.

Zde je odkaz na stránky cisterciáckého kláštera Heiligenkreuz:

<https://www.stift-heiligenkreuz.org/willkommen-information/was-ist-heiligenkreuz/>

Srdečně všechny zvu ke společnému prožití letních dnů.

P. Vít Uher, farář

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846)

(pokračování z minulého čísla)

V minulém čísle jsme si představili základní data o zjevení Panny Marie Lasalettské ve Francii, v horách poblíž Švýcarska, které se událo v roce 1846. Představili jsme si také malou pastýřku ovci Melánii Calvatovou, které bylo v době, kdy byla svědkyní zjevení, 15 let. Její dětství nebylo jednoduché a v tomto díle navážeme dalším vyprávěním o jejím životě. Dramatický příběh jsme sledovali do chvíle, kdy Melánii její matka teprve ve třech letech ze vzteku vyhodila z domu a nechala ji toulat se samotnou venku. Pokračujme vyprávěním vzpomínek samotné Melánie, jak jej přeložil František Press v knize *Děvečky boží* (1992):

K ránu jsem se chtěla ke své drahé matce vrátit, ale skrze spravedlivý Boží rozsudek jsem byla poslána zpět jako nenapravitelná a tvrdohlavá. Nevěděla jsem, kam jít, a tak jsem se dala cestou, která vedla do lesa, vzdáleného jen několik minut od domu. Potkala jsem svou tetu, která se mě tázala, kam jdu. Rukou jsem naznačila, že jdu do lesa. Podala mi ruku a zvedla k sobě. Měla jsem tehdy kolem tří let.

Velice jsem měla ráda své rodiče a obvykle všechny osoby, které jsem znala. Zdálo se mi, že v sobě cítím jakoby potřebu milovat a být milována tvory dobrého Boha. Teď už jsem na své vlastní ubohé bytosti díky Bohu poznala dobrotu, milosrdenství Nejvyššího, který dopustil, abych svou drahou matkou nikdy nebyla laskána ani políbena. Vzpomínám si, že poprvé mě políbila asi v roce 1851 (tzn. v Melániiných 20 letech) při příležitosti mé obláčky u sester Prozřetelnosti v Co-renci. Kdyby moje matka nejednala právě takto, jak by to dopadlo se spásou mé ubohé duše, od přírody slabé a nakloněné k nesmírné lásce vůči osobám projevujícím mi sympatii a přátelství!

Asi po třech dnech mě teta přivedla k rodičům; a hned jak se v neděli můj otec vrátil z práce, si s ním pohovořila. Myslím, že mezi stížnostmi, které mu sdělila, mu řekla, že mě nechávají trpět hladem. Povšimla jsem si, že má drahá matka byla smutná, zarmoucená, utrápená. Mezi mnoha vadami jsem měla i tu, že jsem byla velmi citlivá k zármutku bližního.

Když jsem ji viděla smutnou, chtěla jsem ji potěšit: přistavila jsem si židli k její, abych mohla vylézt nahoru a obejmout ji; odstrčila mě. Rozpla-

kala jsem se, že jsem toho nemohla dosáhnout; zato mě políbil můj otec a dal mi kříž, jediný zbožný předmět, který byl v domě.

S Kristem v ruce jsem byla spokojena: hleděla jsem na našeho sladkého Spasitele, pro nás ukřižovaného, líbala jsem ho a z očí mi tekly slzy. Myslela jsem na to, co mi řekl otec a teta, že pokaždé, když hřešíme, znovu křičujeme našeho Vykupitele.

Ve své nevědomosti jsem věřila, že ho skutečně křičujeme na kříži a říkala jsem si, že uvidím-li někoho, kdo by ho chtěl ukřižovat, řeknu mu: „Už jednou jste způsobili smrt mému prvnímu otci, zemřel z lásky k nám, aby nás přivedl do nebe, nedovolím, abyste mu ubližovali před mýma očima. Chcete-li, dejte zemřít mně, protože já ho miluji a chci jít za ním a připojit se k němu v nebi.“

Přesto jsem se nepolepšila a své četné chyby neopravila. Pokaždé, když mě matka vzala do nějaké společnosti, způsobila jsem jí svým pláčem a křikem mrzutost, takže se vždycky musela vrátit domů. Mé nezbednosti byly nepřetržité. Obzvláště jednou jsem byla velmi drzá. Byly jsme na velmi hezkém představení, ale já jsem stále jen křičela a plakala, kroutila se v náručí své drahé matky, aby mě musela postavit na zem a já mohla utéci domů, až jedna z osob na scéně hlasitě zvolala, aby to dítě bylo odvedeno. Když přišla domů, řekla mi moje drahá matka, celá rozzlíbená, že nejsem její dcerou, že všechny její děti mají dobrou povahu, že mě u sebe měla z milosrdenství, ale že teď přišla hodina, kdy se mě zbaví, že mohu jít, kam se mi zlíbí. Řekla mým bratřům, že nepatřím do rodiny, že nejsem sestrou svých bratřů a že mi nemají říkat Melánie, že moje pravé jméno je němá, vlčice, divoška, samotářka, že mám jít za zvířaty, která žijí v lese; a zakázala mi, abych ji nazývala maminkou a abych otce, který byl nepřítomen, nazývala tatkem. Když jsem viděla, jak je zarmoucená, rozplakala jsem se a chtěla jsem ji obejmout, abych ji utěšila; odstrčila mě, nařídila mi, abych odešla, uchopila mě za paži, otevřela dveře, vystrčila mě ven a zakázala mi vrátit se zpět.

(pokračování v příštím čísle)

Zdroje

Press, F. (1992). Děvečky boží. Brno: Mariánské nakladatelství

Mše svaté a obřady Svatého týdne 2018

25. 3. Květná neděle

- 8.00 – kostel sv. Anny, mše sv., žehnání ratolestí
- 9.30 – kostel sv. Prokopa, mše sv., žehnání ratolestí
- 11.00 – kostel sv. Rocha, mše sv., žehnání ratolestí
- 17.00 – kostel sv. Rocha, mše sv., žehnání ratolestí

29. 3. Zelený čtvrtek

- 17.00 – kostel sv. Anny, mše sv.
- 18.00 – kostel sv. Prokopa, mše sv.
- 19.30 – kostel sv. Prokopa – adorace v Getsemanské zahradě

30. 3. Velký pátek

- 15.00 – kostel sv. Prokopa, křížová cesta
- 17.00 – kostel sv. Anny, obřady
- 18.00 – kostel sv. Prokopa, obřady, adorace kříže

31. 3. Bílá sobota a Velikonoční vigilie

- 9.00 – 19.45 kostel sv. Prokopa, adorace u Božího hrobu
- 19.00 – kostel sv. Anny, mše sv.
- 20.00 – kostel sv. Prokopa, mše sv., křest dospělých

1. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání

Páň

- 8.00 – kostel sv. Anny – žehnání pokrmů
- 9.30 – kostel sv. Prokopa – žehnání pokrmů
- 11.00 – kostel sv. Rocha – žehnání pokrmů
- 17.00 – kostel sv. Rocha

2. 4. Velikonoční pondělí

- 9.30 – kostel sv. Prokopa
- 11.00 – kostel sv. Rocha

Chrám Božího hrobu, Golgota

182. URBAN IV.

(1261– † 1264)

V Paříži vystudoval církevní právo. Na Lyonském koncilu r. 1245 upoutal pozornost papeže Inocence IV. a ten jej po dvou letech vyslal jako legáta do Německa, potom zastával úřad biskupa verdunského (1253–1255) a poté byl jmenován latinským patriarchou v Jeruzalémě (1255–1261).

Patří k hrstce papežů, kteří nebyli kardinály – zvolen byl po tříměsíční volbě, v níž se osm kardinálů nedokázalo shodnout na nikom ze svého středu. Po svém zvolení jmenoval 14 nových kardinálů, z toho šest francouzských.

Urban IV. se snažil o prosazení nezávislosti Itálie na Německu, což mělo za následek, že větší část severní a střední Itálie byla zmítána občanskou válkou.

Chtěl zachránit Sicílii před následovníky Fridricha II., kterého Lyonský koncil r. 1245 exkomunikoval. Tím chtěl upevnit papežskou autoritu v Itálii. V r. 1263 vyjednával s francouzským králem sv. Ludvíkem IX., aby dosa-

Vlastní jméno nebo rod:	Jacques Pantaleon
Původ:	Francie
Datum narození:	1195
Místo narození:	Troyes, Francie
Datum zvolení:	29. 8. 1261
Datum úmrtí:	2. 10. 1264
Místo úmrtí:	Perugia, Itálie
Místo pohřbu:	katedrála Perugia
Pontifikát:	3 roky, 1 měsíc, 5 dní

dil jeho bratra Karla z Anjou na sicilský trůn. K tomu však došlo až v r. 1264, ale pozice papežství se rozpadala a Urban IV. tak nemohl sídlit v Římě; sídlil v městě Orvieto ve střední Itálii, později v blízkém městě Perugia, kde zemřel a v jehož katedrále je pochován.

Do duchovních dějin Církve se nejvíce zapsal zavedením svátku Božího Těla (dnes Slavnost Těla a Krve Páně), jež v r. 1264 ustanovil závazně pro celou církev. Po celý život vynikal nevšední úctou k Nejsvětější svátosti a několik týdnů před svou smrtí vydal bulu *Transiturus* datovanou 8. září 1264, kde rozvinul nauku o Eucharistii jako oběti i jako hostině. Datum slavení stanovil na čtvrtek po 1. neděli po Slavnosti Soslání Ducha svatého (neděle Nejsvětější Trojice). V tento den (odvislý od data Velikonoc) se slaví tato slavnost dodnes.

zdroj: Ch. Coulombe: Náměstkové Kristovi, internet Wikipedie

Že v Praze máme Pankrác, ví asi téměř každý, a to především díky známé vazební věznici. Málokdo si však uvědomuje, že jméno této části města pochází od kostela zasvěceného stejnojmennému světcí. Toto zasvěcení se nevyskytuje v Čechách u žádného jiného kostela. A čemu vlastně

kostel sv. Pankráce

vděčí za to, že ho řadíme do společnosti pražských kruhových kostelů? Odpověď je docela prozaická – výstavbě pražského metra. Protože linka C byla naplánována v nevelké hloubce v blízkosti zvonice kostela, byl proveden předstihový archeologický výzkum, který měl mimo jiné napomoci statickému zabezpečení kostela. Výzkum proběhl v letech 1969–1970 pod vedením Heleny Olmerové.

Z rotundy, zjištěné uvnitř dnešního kostela, zůstala zachována významná část základového zdiva kruhové lodi a téměř kompletní základy apsidy. Na základovém zdivu východní apsidy zůstal dokonce výjimečně zachován drobný, avšak velmi cenný zbytek nadzemního zdiva v rozsahu několika opukových kvádrů. Díky dochovaným partiím základového zdiva lze poměrně věrohodně rekonstruovat rozměry někdejší stavby: průměr lodi vnější 9 m, vnitřní 7 m, tloušťka zdiva cca 1 m. Při vnitřním líci základového zdiva lodi byly nalezeny pozůstatky základů tří pilířů. Podle jejich vzájemné polohy je zřejmé, že tyto pilíře byly původně čtyři a souvisely nejspíše s dodatečným zaklenu-tím prostoru lodi, snad křížovou klenbou.

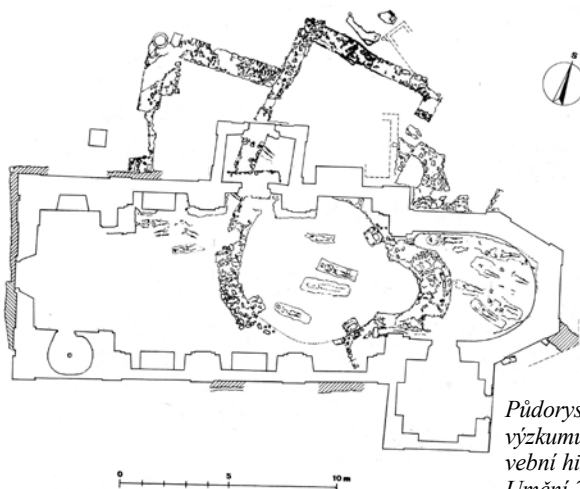
Severně od rotundy, vně dnešního kostela, byly nalezeny základy nepravidelné čtyřboké stavby. Podle jejího pootočení lze poměrně přesvědčivě konstatovat, že se jednalo o přístavbu ještě k románské rotundě, nikoliv k mladšímu podélnému kostelu. Snad z této severní strany byl veden přístup do rotundy, přístavba mohla být tedy jakousi předsiní. Lze také uvažovat o její možné věžovité formě. Na západní straně se k přístavbě přikládal další nepravidelný prostor a na východní straně drobný útvar půlkruhového tvaru.

Ve 14. století rotundu nahradil podélný gotický kostel, jehož zdivo je pod hávem barokní přestavby nejspíše částečně dochováno dodnes. Nepochybně gotického původu je polygonálně ukončený presbytář, jehož tvar byl v baroku poněkud změněn. Vnitřní průběh líce zdiva byl upraven na obloukový místo původního polygonálního závěru. V exteriéru byly odstraněny gotické opěrné pilíře, jejichž základy opět zjistil archeologický výzkum. Jejich existence dokazuje, že gotický presbytář byl opatřen klenbou, nic jiného bychom ostatně u presbytáře v této době ani neočekávali.

Rotunda vznikla nejspíše v závěru 11. či v první třetině 12. století při klíčové komunikaci vedoucí k bráně Vyšehradu. Kolem rotundy se rozkládala ves Krušina, zaniklá za husitských válek. Poškozen byl i kostel, který zde nadále stál osamoceně. Znovu těžce poničen byl za třicetileté války. Později ho opravili a barokně přestavěli michelští jezuité. Po zrušení jejich řádu v roce 1773 byl kostel odsvěcen a až do roku 1818 užíván jako skladiště střelného prachu. Později byl kostel znovu navrácen svému původnímu účelu

-lb-

Půdorys kostela s výsledky archeologického výzkumu. Převzato z: Helena Olmerová, Stavební historie pražského kostela sv. Pankráce, Umění 24 (1976), s. 360.

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2017–2018 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – čtvrtek 15.30 (P. Vít Uher), místnost A
- 5.–7. ročník ZŠ – středa 16.30 (Jakub Kroneisl), místnost B
- 8.–9. ročník ZŠ + středoškoláci – středa 16.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: www.farnost-zizkov@efara.cz

Milada-Provinska@seznam.cz;

barbara.katerina@gamil.com

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající každé pondělí 19.00–20.15

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

každý první čtvrtek v měsíci u Sv. Prokopa po mši sv. do 20.00 a poslední úterý v měsíci u sv. Anny od 17:30 do 18:00

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pociťujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Seniři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektořka formou tréninkových eviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá druhá sobota 8.00–11.00

Každou druhou sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava každou středu od 19.00, která může vyústit v přijetí svátosti křtu o Velikonocích 2018.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby Vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale mnohem víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uhrem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě potřeby se obraťte kdykoliv na P. Víta Uhra (731 625 910), který vám udělí pomazání nemocných ať již při návštěvě doma nebo v nemocnici..

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nevhodnější termín v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Zájemci ať se přihlásí u P. Víta Uhra, tel. 731 625 910.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00⁴⁾			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁵⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾s latinským ordináři, 4krát ročně v tridentském ritu v kostele sv. Rocha

²⁾každé poslední úterý v měsíci 30 minut přede mši eucharistická adorace

³⁾v červenci a srpnu mše sv. nejsou, v době adventní zpíváme roráty

⁴⁾každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. eucharistická adorace do 20.00

⁵⁾vždy druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	farář Vít Uher
Čtvrtek	8.30–11.30	farář Vít Uher

Kontakty:

farář: P.ThLic.Vít Uher ThD.

mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 28. 2. 2018	
výše dluhu (úvěr)	3 600 038,23 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (únor 2018):	13 848 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat